

PRZEPOMINAC (28) *vb impf*

e, o oraz a jasne.

inf przepominać (9). ◇ *praes 2 sg* przepominasz (1). ◇ *3 sg* przepominą (3). ◇ *1 pl* przepominamy (1). ◇ *praet 2 sg f* -ś przepominała (1). ◇ [3 *sg m* przepominął.] ◇ *3 pl m pers* przepominali (1). ◇ [fut 2 *sg m* będziesz przepominął.] ◇ *imp 2 sg* przepominaj (5). ◇ [1 *pl* przepominajmy.] ◇ *2 pl* przepominajcie (2). ◇ *con 3 pl m pers* by przepominali (1). ◇ *pass praet 3 pl subst* przepominały się (1). ◇ *impers con* by przepominano (1). ◇ *part praes act* przepominając (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVIII w. s.v. przepomnieć.

1. *Zapominać, nie pamiętać; oblivisci PolAnt, Cn; praetermittere Modrz (28)* : Pierze iego [dudka] włożone na głowę człowiekowi, oddała Sodę, to iest bolenie głowy. Ięzyk theż iego zawieszony na tym kto richło przepomina/ barzo ku pamięci pomaga. *FalZioł IV 26d.*

przepominać czego (1): á iż mu niezdzierzeli nowo íniem przyiętego przymierza [...]. Przepominając oney dziwney írogofci iego którą on czynił przed oblicznością ich nád nieprzyiaćioły ich wiodąc oyce ich zopfitego Egiptu *RejPs 114v.*

[*przepominać co*: On yako włczyekly [...] przothkiem ízłow dołzycz nyevczczywych na mowłszy yey kthore ízłowa onemv nathen czałz gdy ízprawą o gwalth íznymy na roku myecz bendą ízynowye yey przepomynacz a napamyancz przywyefzcz nyezamyeczayą *ZapWpolKość 1550 9/291v.*]

przepominać kogo, czego (po przeczeniach) (8): *FalZioł +2v*; Nie przepominayże głofu nieprzyiaćioł twoich/ á niechay zówždy będzie przed tobą krzyk tych którzy powłtáią przeciwko tobie. *BibRadz Ps 73/23; OrzRozm A4; BudBib Ps 77/7*; Nie godzi fię też onych złotych łłow/ Ianá Złotoułtego/ przepominać/ który ták piŕze [...] *NiemObr 80; ZawJeft 19*; Błogofław duŕzo moia Pánu/ y nie przepominay wólklich dobrodzieyftw iego/ który dogadza w dobrych rzeczách woley twoiey. *LatHar 571, 251; [ZebrzydOdpow e2; FlinsCunDzień B6v].*

W charakterystycznych połączeniach: (nie) przepominać dobrodziejstwa (2), głosu, przestrogi, przymierza, słow, spraw bożych, srogości.

a. *Opuszczać, pomijać, nie uwzględniać [z przeczeniem] (11)* :

nie przepominać kogo, czego (6): Płoban [!] przed fię kaze dacz a łiebie też nieprzepominać. *RejKup 14v; DiarDop 113*; Iuż fię tu niebawćie wícey Ale idźcie co napręcey. Vczniom to iego powiedźcie Piotrá nieprzepominaycie. *MWilkHist H2*; á iefczće łobie wft nie vtárł [z *piwka*]/ á przedfię wołał áby mu pełną iną náłano/ y inłzych vpominał áby też łpełnili/ páná gołpodarza nie przepominano *WerGość 242*; [Iż ordines nie masz litewskich, Prusiech [*lege*: pruskich], [...] nie przepominając *Inflantów. Diar 1566 41*]. *Cf nie przepominać kogo kim, czym; kogo w czym.*

nie przepominać kogo kim, czym (1): Przodkiem yego M. dziekuyacz ze ye⁸⁰ M. nieraczi mye połli fwoymy y łyłthi przepomynacz a nowyni thi włkazowacz okolo nieprzyacziela *LibLeg 10/153v*; [Tákże káźdego na Dworze Cefárłkim [*król Zygmunt*] vpominkiem nie przepominał. *BielKron 1597 531*].

nie przepominać kogo w czym (1): á mnie też grzełznego w łwych modlitwách nie rácz przepominać. *WujNT przedm 28.*

Szereg: »nie przepominać ani opuszczać« (1): A tak Miłościwi Panowie dla tego to przypominamy, abyśmy wiadomo wszystkim [...] pewnie uczynili, że my nic nie przepominamy ani opuszczamy, co widzimy być potrzebnego w RP *DiarDop* 113.

a. *W tekście: nie wspominać, nie wymieniać [w tym: w czym (3)] (5)* : Ołtátniego troygá Przykazánia Bożego powinności/ iuż sie też w przeszłych [częściach] nieprzepominały. *PowodPr* 80.

nie przepominać kogo, czego (3): gdyż ych [niewiast] kxiądz Ołtromądr Krakowski w swoich Ludycijach nigdy nieprzepomina *LudWieś* B3v; A áczkolwiek tákowe wády dworfkie náyduią się y między infzymi ftany/ ále iż obyczáie dworfkie łą [...]: przeto się ich tu niegodziło przepominać [praeterrmittenda non erant]. *ModrzBaz* 12v; *WujNT* 392.

nie przepominać kogo (A) (1): Ale iż V m też wliscie fwym Mułas nieprzepominałz, tim smiejaj ia tez earum wlicie fwy(m) memini *KochList* nlb 2.

b. *Nie postępować według czyichś zaleceń, nie przestrzegać, nie stosować się [kogo; w tym: z przeczeniem (1)] (3)* : wtworzyłem cię/ sługą moim (iełteś) ty Izráelu/ nie przepominay mię. *BudBib* Is 44/21; Podárki brano wtobie [Jeruzolimo]/ áby wylewano krew/ lichwę y przybytek brálás/ [...] á mnieś przepominałá/ mowi Adonái Iehowá. *BudBib* Ez 22/12.

Zwrot: »przepominając przepomnieć« (1): Bo będzie (to) iełli przepominając przepomniłz [si obliviscendo oblitus fueris] Iehowy Bogá twe⁸⁰ á poydziełz zá Bogámi obcemi *BudBib* Deut 8/19.

c. *Nie czynić czegoś [czego; w tym: z przeczeniem (1)] (2)* : Y co iełt człowiek gdy ćwiczenia nie ma/ Káždy poćciwey rzeczy przepomina. *RejZwierc* 221; Przez niego tedy vftáwicznie ofiáruemy Bogu ofiárę chwały/ to iełt/ owoc vft wyznawájących imieniowi iego. A dobroczynności y wdzielánia łpolnego nie przepominaycie. *WujNT* Hebr 13/16.

d. *O Bogu wobec człowieka [w tym: z przeczeniem (1)] (2)* :

a. *Przestawać udzielać łaski [kogo] (1)* : O błogółáwionyłz tho był Thomáłz/ y to święte niedowiárftwo iego/ kthore nam vczyniło tę nádzieię o tym Pánu náłzym w vpadkoch á w obłádeniu náłzym/ iż on żadnego wiernego fwego nigdy opułzczáć nie raczy/ nigdy przepominać nie raczy/ [...] włzędy on zágláda zá nim okiem miłofierdzia fwego *RejPos* 121; [Dokádze będziełz Pánie mnie thak przepominał zawždy? *BibRadz* Ps 12/1 (Linde s.v. przepomnieć)].

β. *Przebaczać, odpuszczać [komu czego] (1)* : A zwałcza to koždy baczy Iż nam Pan Bog łnadnie raczy. Náłzych złołczy przepominać Gdy się iedno chcemy zeznać. *RejKup* d2.

2. [Przypominać [iż]: Potym około królewien Ich M sióstr naszych poczęła mówić, abyśmy myśleli żeby za męże mogły być tym rychlej wydane, przepominając iż czasy wielkie siostrom naszym przysły *ListyZygmAug* 1552/218.]

Synonimy: **1.a.** opuszczać, pomijać; **d.β.** darować, odpuszczać, przebaczać.

Formacje współrdzenne cf MNIMAC.